

4 Ιουνίου 2003

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης στη δευτερολογία του, κατά την προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή για την οικονομία, είπε τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Περίμενα από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αφού ασκήσει βεβαίως την κριτική του για τις πολιτικές της Κυβέρνησης να παρουσιάσει και τη δική του προοπτική.

Άκουσα, λοιπόν, επί σαράντα επτά λεπτά περίπου την κριτική και στο τέλος αυτών των σαράντα επτά λεπτών άκουσα τη διαπίστωση ότι «αυτή την πολιτική έχουμε επεξεργαστεί». Ποια; Και μετά πρώτα ακούσαμε ότι η Νέα Δημοκρατία θα δώσει ιδιαίτερη σημασία στην παιδεία. Αυτό όμως το λέει το κάθε κόμμα, από την κυρία Παπαρήγα μέχρι τον κ. Καρατζαφέρη. Δεν είναι τίποτε ιδιαίτερο. Και συνέχισε με γενικολογίες του τύπου ότι «θα στηρίξουμε τον αγροτικό τομέα και τον αγροτικό πληθυσμό» -δεν νομίζω να υπάρχει κανείς που να μην το λέει αυτό- και ότι «θα στηρίξουμε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις» κ.ο.κ. Και τελείωσε λέγοντας ότι «ξέρουμε τα προβλήματα και ξέρουμε τις λύσεις».

Ποιες λύσεις; Δεν τις ξέρουμε εμείς, δεν τις έχουμε ακούσει. Το μόνο το οποίο έχουμε πραγματικά ακούσει ήταν το πρόγραμμα για την παιδεία που θα είναι και στην πρώτη προτεραιότητα.

Τι μας είπε στο πρόγραμμα για την παιδεία; Ότι πρώτα απ' όλα κατεβάζει τον πήχυ, καταργεί τις εξετάσεις για να υπάρχει ενθουσιασμός στη νεολαία ότι εδώ τα πράγματα είναι πιο απλά, θα προχωρούμε πιο γρήγορα. Αλλά αυτό δεν είναι σε βάρος της νέας γενιάς; Δεν είναι σε βάρος εκείνων οι οποίοι θέλουν να συμμετάσχουν σε μία πιο ανταγωνιστική ευρωπαϊκή κοινωνία, οι οποίοι θέλουν να φύγουν και από την Ελλάδα, παραδείγματος χάρη, και να πάνε να δουλέψουν αλλού, να εργαστούν ή να σπουδάσουν σε ξένα πανεπιστήμια, οι οποίοι θα θέλουν να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό των άλλων εδώ στην Ελλάδα;

Μας είπε, επίσης, για το πρόγραμμα της παιδείας ότι σταματά τη δημιουργία νέων ΤΕΙ. Γιατί τώρα σταματά τη δημιουργία νέων ΤΕΙ, αυτό δεν το πολυκατάλαβα. Πιστεύω ότι η Ελλάδα χρειάζεται ΤΕΙ. Μας είπε ότι θα αλλάξει εκ βάθρων την τεχνική εκπαίδευση. Πάλι νέα τάλαιπωρία! Όμως, η γενική εκπαίδευση πρέπει να έχει δύο πόλους, εκ των οποίων ο ένας είναι η τεχνική εκπαίδευση. Δεν μπορούμε να τα κάνουμε πάντα άνω-κάτω. Τέλος, για να συντομεύω, μας είπε ότι θα επιτρέψει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ υπάρχει μία φήμη ότι, όταν επιτραπούν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, η Ελλάδα θα αποκτήσει την

Οξφόρδη, το Κέιμπριτζ ή το Χάρβαρντ, γιατί και αυτά είναι ιδιωτικά πανεπιστήμια. Ε, στην πραγματικότητα δεν θα γίνει έτσι. Για να μην λέω συγκεκριμένα ονόματα, ο κύριος Παπαδόπουλος ο οποίος έχει φροντιστήρια και κάνει λογιστές και πληροφοριακούς, θα γίνει ιδιωτικό πανεπιστήμιο και θα κάνει πάλι λογιστές και πληροφοριακούς, γιατί έτσι θα βγάζει τα λεφτά. Κανένας δεν θα κάνει ιδιωτικό πανεπιστήμιο, γιατί εκεί που θα πρέπει να επενδύσει δεν θα παίρνει τα λεφτά. Αυτή είναι η αλήθεια.

Δεν ακούσαμε τίποτε για την αγορά εργασίας κ.λπ. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φάνηκε σήμερα μία βασική διαφορά μεταξύ των κομμάτων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά θα έλεγα και μία διαφορά που έχω εγώ με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Για μας, για το ΠΑΣΟΚ, αλλά και για μένα, πολιτική σημαίνει, πριν από όλα, ευθύνη απέναντι στη χώρα, απέναντι στο λαό. Εμείς ξέρουμε ότι υπάρχουν προβλήματα και κανένας από μας δεν είπε σ' αυτή την αίθουσα - όπως προσπαθούν κάποιοι να υποβάλουν σ' αυτή την αίθουσα, ότι όλα είναι ωραία, δεν χρειάζεται τίποτα, δεν υπάρχουν προβλήματα- ότι δεν υπάρχουν προβλήματα. Ίσα-ίσα είμαστε εδώ, γιατί παλεύουμε τα προβλήματα, γιατί ξέρουμε τα προβλήματα, γιατί έχουμε εντολή από τον ελληνικό λαό για την επίλυση των προβλημάτων.

Θέλουμε να πάμε μπροστά το λαό μας. Θέλουμε να πάμε μπροστά τη χώρα. Εδώ, όμως, η Αξιωματική Αντιπολίτευση νοιάζεται μονάχα για το πώς θα εκμεταλλευθεί τα προβλήματα. Παλεύει μόνο για εντυπώσεις. Το μόνο πραγματικό ενδιαφέρον της είναι όχι να λύνονται τα θέματα, αλλά να συσκοτίζονται οι αιτίες και οι προτεινόμενες λύσεις, γιατί δεν έχει καμία εμβάθυνση στα θέματα ούτε γνώση της πραγματικότητας ούτε πρόταση ούτε θέση για καμιά λύση.

Δεν γίνεται μία συζήτηση αυτή την εποχή, όπως ανέφερε ο κ. Χριστοδουλάκης, για τους ΧΥΤΑ, για τα απορρίμματα; Τι ακούσαμε από τη Νέα Δημοκρατία; Ποια είναι η συναίσθηση ευθύνης που έχει όταν λέει «όχι», αλλά ποτέ τι θέλει; Δεν πρέπει να λυθεί το πρόβλημα; Εμείς λέμε έτσι, αλλά μπορεί να κάνουμε λάθος. Δεν πρέπει να μας πουν πώς βλέπουν τα πράγματα; Δεν άκουσα τίποτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη Νέα Δημοκρατία έχουμε την αποθέωση της εικόνας και την απαξίωσή της. Η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί και δεν θέλει να πει την αλήθεια για τον εαυτό της. Και ποια είναι η αλήθεια; Ότι αυτά που πραγματικά θέλει να κάνει η Νέα Δημοκρατία δεν τολμάει να τα πει καθαρά, παρά μόνο όταν υποχρεώνεται, όπως ακούσαμε πριν από λίγο την απολογία για τα μονοπύθμενα δεξαμενόπλοια. Ο κ. Καραμανλής μου είπε «έχουμε κάνει προτάσεις, να τις συζητήσουμε».

Έχουμε έρθει ξανά σ' αυτό το θέμα και θέλω να σταθώ -επειδή βέβαια δεν υπάρχει και χρόνος- σε μία από αυτές τις προτάσεις, στις οποίες έρχεται και επανέρχεται, να υπάρχει δηλαδή μία ανεξάρτητη αρχή για τα έργα και τις προμήθειες.

Είχα πει και άλλοτε στη Νέα Δημοκρατία ότι θα πρέπει να ρωτήσουν ένα συνταγματολόγο και να μας φέρουν την πρόταση κάπως πιο επεξεργασμένη, για να μην εγκαθιδρυθεί το χάος των ανεύθυνων. Ρωτώ: Ποιος θα υπογράψει τις προμήθειες και ποιος θα αναθέτει τα έργα; Η Αρχή ή η Κυβέρνηση; Αν υπογράψει η Κυβέρνηση θα έχει προφανώς και δικαίωμα ελέγχου. Αν έχει δικαίωμα ελέγχου, τότε η Αρχή δεν είναι Αρχή. Αν υπογράψει η Αρχή, πώς θα λογοδοτεί η Κυβέρνηση; Θα λογοδοτεί η Αρχή. Σε ποιον θα λογοδοτεί η Αρχή; Στη Βουλή; Θα υπάρχουν δύο κυβερνήσεις, μια για τα έργα και τις προμήθειες -η Αρχή που θα έχει το δικό της προϋπολογισμό- και άλλη, η οποία θα είναι η Κυβέρνηση που θα διαχειρίζεται τα άλλα; Πάνω σε αυτό τίποτα δεν ακούσαμε. Και επιτρέψτε μου και μια κοινωνιολογική παρατήρηση, γιατί πολλά προτείνονται εύκολα. Αν είναι έτσι διαβρωμένη η διοίκηση ώστε χρειάζεται μια Αρχή, τότε γιατί δεν θα διαβρωθεί και η Αρχή; Δεν το καταλαβαίνω αυτό.

Θα πω και δύο λόγια -μίλησε και ο κ. Χριστοδουλάκης- για τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης. Κύριοι συνάδελφοι, επειδή δημιουργείται μια σύγχυση γύρω από τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης «τι έγινε, χάθηκαν λεφτά, πάει η Ελλάδα, δεν συμβαίνει τίποτα πια», πρώτα απ' όλα θέλω να αναφέρω ότι το Α' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το οποίο διαχειρίστηκε η Νέα Δημοκρατία - και το διαχειρίστηκε με απώλειες και μεγάλες δυσκολίες- ήταν ύψους -θα τα πω σε δραχμές για να είναι κατανοητό- 4,9 τρισεκατομμύρια. Το δεύτερο ήταν 7,9 τρισεκατομμύρια και το διαχειρίστηκε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ήταν πολύ περισσότερο. Το τρίτο ήταν 15,1 τρισεκατομμύρια. Υπάρχει, λοιπόν, μία τεράστια διαφορά σε ποσά, σε όγκο θεμάτων, σε όγκο προβλημάτων, σε ανάγκη διαχείρισης. Και δεν είναι μόνο αυτό. Το πρώτο ήταν εύκολο. Επειδή ήταν πρώτο ήθελε η Ευρωπαϊκή Ένωση να προχωρήσει η δουλειά, να τρέξει. Το δεύτερο ήταν πιο δύσκολο και το τρίτο ακόμα πιο δύσκολο, ως προς τα διοικητικά σχήματα, ως προς τον τρόπο διαχείρισης, ως προς την αναγκαία συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ως προς τον τρόπο ελέγχου και τον προγραμματισμό των έργων.

Η προσπάθεια αυτή είναι πετυχημένη. Και δεν το λέμε εμείς. Ήλθε ο Επίτροπος -όταν άκουσε υπερβολικές κορώνες- ο κ. Μπαρνιέ, ο οποίος είπε, όσον αναφορά το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης: «Στις περισσότερες χώρες διαπιστώνουμε υποκατανάλωση πόρων, σε σχέση με τις δεσμεύσεις, η οποία κυμαίνεται μεταξύ 0,7% και 10%. Στην Ελλάδα το ποσοστό αυτό ανέρχεται γύρω στο 3% και άρα είναι συγκρίσιμο με τα υπόλοιπα κράτη. Γνωρίζω την πολεμική που έχει ξεσπάσει γύρω από αυτό το θέμα στον ελληνικό Τύπο και μερικές φορές θεωρώ υπερβολικές τις κορώνες». Αυτά είπε ο κ. Μπαρνιέ.

Πράγματι το 3% δεν απορροφήθηκε από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Δηλαδή από τα 7.900 δισεκατομμύρια δεν αξιοποιήθηκαν τα 237 δισεκατομμύρια. Εδώ ακούσαμε τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος μας έκανε κριτική, μας είπε ότι είπαμε πολλά και ήταν και περιπαικτικός. Είπε και ο κ. Χριστοδουλάκης κάποια πράγματα και έχω μπροστά μου τις δηλώσεις των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας

και των διαφόρων παραγόντων και υπευθύνων -δεν θέλω να τις διαβάσω μία-μία- οι οποίοι έλεγαν ότι θα απορροφήσουμε μόνο το 40%, ή ότι από τα 7,9 τρισεκατομμύρια θα απορροφήσουμε μόνο τα 6,5 τρισεκατομμύρια, ότι δεν θα υπάρξει τρίτο πακέτο, διότι δεν έχουμε απορροφήσει το δεύτερο. Ο κ. Μειμαράκης π.χ. είπε: «Το πακέτο Σαντέρ» -το τρίτο- «και το ύψος του θα εξαρτηθεί από την απορροφητικότητα που είχατε στο δεύτερο πακέτο και δεν θα πάρετε τα χρήματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης». Όλα αυτά έχουν και μία κορωνίδα. Η κορωνίδα είναι η διαπίστωση του κ. Καραμανλή.

Βέβαια, εδώ αρκεί να αναφέρει κανείς την κατάσταση, στην οποία βρίσκονται τα μεγάλα έργα. Το «σε ποια κατάσταση βρίσκονται τα μεγάλα έργα» είναι τα δικά μου λόγια.

Έρχομαι τώρα στα δικά του λόγια. Θα πω μόνο τίτλους, γιατί ο καθένας μπορεί να γνωρίζει και όλοι γνωρίζουμε. «Μετρό Αθηνών, Αεροδρόμιο Σπάτων, Ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου».

Έρχομαι στο Αεροδρόμιο των Σπάτων. Δεν έγινε το Αεροδρόμιο των Σπάτων; Δεν τελείωσε; Ο κ. Καραμανλής είναι ο μόνος Έλληνας που ταξιδεύει από το Αεροδρόμιο του Ελληνικού;

Το Μετρό Αθηνών δεν τελείωσε; Δεν λειτουργεί; Δεν το έχει δει η Νέα Δημοκρατία; Δεν το αντιλαμβάνεται;

Όσον αφορά τη Ζεύξη Ρίου Αντιρρίου, θα προσκαλέσω τον κ. Καραμανλή το 2004, όταν θα τελειώσει η γέφυρα, να περπατήσουμε πεζή από τη μία άκρη στην άλλη με μεγάλη χαρά.

Θέλω να πω δύο λόγια για το μαθηματικό τύπο. Η επιλογή αναδόχου δημοσίων έργων με μαθηματικό τύπο εφαρμόστηκε έπειτα από συνεργασία και σε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Με βάση το προηγούμενο σύστημα, μία εταιρία έκανε αλόγιστη υποκοστολόγηση και έδινε επιτηδες μία πολύ χαμηλή τιμή, για να επιλεγεί να αναλάβει το έργο. Έκανε εκπτώσεις 40%, 50% και 60%. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Ότι δεν έβγαζε πέρα το έργο και γίνονταν υπερβάσεις. Θα σας αναφέρω παραδείγματα από την περίοδο 1989-1993. Όλοι ξέρουμε ποιος ήταν κυβέρνηση τότε. Στο τμήμα Αθήνα-Κόρινθος υπήρχαν δέκα εργολαβίες. Η μέση υπέρβαση για τις δέκα εργολαβίες ήταν στο 67,5%. Η μέγιστη υπέρβαση ήταν 203% στο τμήμα Καλαμάκι-Ισθμός. Στο τμήμα Αθήνα-Υλίκη υπήρχαν πέντε εργολαβίες. Η μέση υπέρβαση ήταν 52%. Η μέγιστη υπέρβαση ήταν 102% στο τμήμα Μεταμόρφωση-Βαρυμπόμπη. Τι έγινε με το μαθηματικό τύπο; Η μέση προσφερόμενη έκδοση σε διαγωνισμούς έπεσε από το 55% στο 25,8%. Η μέση υπέρβαση όλων των έργων από το 41,2%, που ήταν ως το 1997, έπεσε στο 21% μέχρι τα μέσα του 2001. Θα πείτε μόνο ότι το 21% είναι πολύ. Έχω μία στατιστική, την οποία θα καταθέσω για τα Πρακτικά, η οποία δείχνει ποιες είναι οι υπερβάσεις του κόστους για τα μεγάλα έργα στην Ευρώπη και στη Βόρεια Αμερική. Το 21% είναι λιγότερο από το σύνηθες πλαίσιο.

Κυρίες και κύριοι, αυτό το λέω, για να δείξω ότι ο μαθηματικός τύπος έχει λογική. Λέει η Νέα Δημοκρατία ότι τον απορρίπτει. Να μας κάνει πρόταση και να συζητήσουμε. Δεν έχουμε αντίρρηση. Αν πετύχουμε κάτι καλύτερο, να συζητήσουμε ευχαρίστως. Το ότι, όμως, ο μαθηματικός τύπος, ο οποίος μείωσε τις υπερβάσεις, είναι απόδειξη της διαπλοκής, ε, όχι. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Ας συζητήσουμε και ας κάνει συγκεκριμένες προτάσεις.

Κυρίες και κύριοι, όσον αφορά την πρόταση για νέα εξεταστική επιτροπή στο Χρηματιστήριο, θέλω να πω ότι το θέμα του Χρηματιστηρίου έχει εξαντλητικά διερευνηθεί και στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Έγιναν επερωτήσεις, έγιναν ερωτήσεις, έγινε πρόταση εξεταστικής επιτροπής, έγινε πρόταση μομφής κατά του κ. Παπαντωνίου, κατά της Κυβέρνησης, έγινε και δικαστική έρευνα. Για παράδειγμα η υπόθεση της ΔΕΚΑ τέθηκε στο αρχείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα έλεγα να το αφήσουμε ήσυχο το Χρηματιστήριο, γιατί μόνον έτσι θα ανακάμψει. Κάποιοι, προφανώς, δεν θέλουν να ανακάμψει.

Θα κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας κάτι για το θέμα περί διαπλοκής, που πάλι ακούστηκε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν αντιμετωπίζει κανέναν επιχειρηματία ούτε ως φίλο ούτε ως εχθρό. Δεν αντιμετωπίζουμε τους πολίτες με βάση τις πολιτικές τους πεποιθήσεις και πιστεύω ότι το έχουμε αποδείξει με την πολιτική μας. Γιατί γελάτε, κύριε Κακλαμάνη;

Ν. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Γιατί συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο.

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: Κύριε Κακλαμάνη, εγώ σας κατέθεσα εδώ τα έγγραφα της παρακολούθησης, που μου έκανε η αστυνομία επί των δικών σας ημερών. Μην το ξεχνάτε. Είχα από πίσω μου την αστυνομία σας. Κανένας πολίτης δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι υπάρχει κάτι τέτοιο.

Ν. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τι είχατε κάνει;

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: Τι είχα κάνει; Είχα πολεμήσει κατά τις δικτατορίας όταν κάποιοι άλλοι κάθονταν στα σπίτια τους. Αυτό είχα κάνει. Ήμουν στην παρανομία. Ήσασταν εσείς στην παρανομία; Πήγαινα και έβαζα κροτίδες, όπως τις λέγανε, γιατί ήθελα τη δημοκρατία. Εσείς τι κάνατε;

Μίλησα περί ευθύνης πριν. Δεν αισθάνεστε αυτή την ευθύνη, δεν αισθάνεσθε αυτήν την υποχρέωση, δεν αισθάνεσθε ότι πρέπει να παλέψετε. Έχει καλώς. Δεν κάνω μομφή γι' αυτό. Αλλά δεν πρέπει να διαχωρίζετε τους πολίτες. Το κάνατε και εμείς το καταργήσαμε. Και το ξέρει ολόκληρος ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επαναλάβω ότι δεν αντιμετωπίζουμε κανέναν επιχειρηματία ούτε ως φίλο, ούτε ως εχθρό. Η ανάπτυξη της οικονομίας, η πρόοδος της χώρας, δεν έχει και ούτε πρέπει να έχει πολιτική απόχρωση. Δεν αντιμετωπίζουμε τα Μέσα Ενημέρωσης με βάση την πολιτική

τους τοποθέτηση. Θέλουμε την κριτική, την πολυφωνία, την άλλη άποψη, γιατί είναι χρήσιμη για τη δημοκρατία και πιστεύουμε, έχουμε αποδείξει ότι θέλουμε την άλλη άποψη.

Στηρίζουμε ενεργά την επιχειρηματικότητα, αλλά μας δεσμεύει αποκλειστικά το συμφέρον του τόπου, μόνο το δημόσιο συμφέρον. Η πολιτική ζωή, η καλύτερη δημοκρατία που γνώρισε ποτέ ο τόπος, το Κοινοβούλιο και το σύνολο των Κομμάτων υπάρχουν για να οδηγούν την Ελλάδα μπροστά, υπάρχουν για να κατοχυρώνουν, να θωρακίζουν, να προασπίζονται τα συμφέροντα της Ελλάδας και των Ελλήνων. Αυτό είναι το χρέος μας, αυτό κάνουμε και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Οι πολιτικοί από όλα τα Κόμματα και από όλες τις παρατάξεις που υπηρετούν την πολιτική με συνείδηση καθήκοντος και με υψηλό αίσθημα ευθύνης, έχουν υποχρέωση μόνο απέναντι στην Ελλάδα. Εκεί είναι η υποχρέωσή τους. Αυτό είναι και το μήνυμά μας. Και αυτό το μήνυμα ότι όλοι εμείς εδώ έχουμε υποχρέωση απέναντι μόνο στη χώρα και απέναντι στο δημόσιο συμφέρον, αυτό το μήνυμα ας φθάσει παντού και ας το λάβουν μερικοί σοβαρά υπόψη τους.

Σας ευχαριστώ».